

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Ростислав Йовчев, преподавател по пиано
в Теоретико-композиторския и диригентски факултет в
НМА „проф. Панчо Владигеров“

за доц. д-р Иванка Любенова Нинова, преподавател по класическо пеене
във Вокален факултет в НМА "Проф. Панчо Владигеров"-София,
единствен кандидат по обявения конкурс за заемане академичната
длъжност "Професор по класическо пеене"
в НМА "Проф. Панчо Владигеров"
в професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“

Световната музикална действителност е пълна с примери за недотам надарени музикални изпълнители и творци, които по стечение на обстоятелствата стигат върхови ръководни постове, музицират в престижни зали срещу високи хонорари и за съжаление определят „дневния ред“ на музикалните събития в големите центрове по целия свят.

Други не по-малко чести примери са за истински големи и задълбочени наши колеги, които с течение на десетилетия работят всеотдайно, съчетавайки сценичната и педагогическа кариера, извличайки от тази благотворна амалгама научни знания, базирани на истинската музикална практика, тази, която се ражда на сцената, която често не може да се повтори, но която кара публиката да затаи дъх, а след това да аплодира ентузиазирано. За съжаление, много често такива ярки творци остават недооценени, предвид действащата конюнктура и получават напълно заслуженото във всяко отношение признание доста късно.

Един подобен пример е творческата кариера на доц. д-р Иванка Нинова. Когато разбрах, че тя е доцент от далечната 2001г. и че търпеливо изчаква да бъде „поканена“ за професор почти 20 години, не можах да повярвам, че в учебното заведение, където преподавам може да има подобен далеч не положителен пример. За педагогическата дейност на Иванка Нинова се говори от години със суперлативи, най-вече от нейните възпитаници, които са имали щастието да се докоснат до високо професионалния и всеотдаен нейн начин на преподаване.

Документите по кандидатстването ѝ за академичната длъжност професор са изключително ясно и точно подредени и напълно правдиво в градация разкриват нейните постижения в течение на десетията.

Справката за минималните национални изисквания включва достигнатите точки в различните направления, като водещите творчески изяви, като роли в опери и представления по цял свят събират трудната за асимилиране цифра 4800. Те са подредени в обратен ред (от най-новите до тези, които са веднага след придобиване на званието доцент от 2001г.). Веднага прави впечатление огромното разнообразие на роли от световния и български репертоар. В списъка присъстват роли от бароковата оперно изкуство (Х.Пърсел), през Моцарт („Сватбата на Фигаро“ и Реквием), редица от най-известните и трудни опери на Верди („Фалстаф“, „Трубадур“, „Травиата“ и др.), през руската музика („Евгени Онегин“), френските композитори („Хофманови разкази“), Хумпердинг и разбира се българските автори- Пар. Хаджиев, Ал. Йосифов и др. Певицата участва в многобройни оперни спектакли освен на сцената на Софийската национална опера и балет, така и на много престижна оперни театри и сцени в страната и чужбина- (гр. Веве, Швейцария, Катедрала „Нотр-Дам“; гр. Монреал, гр. Отава, Канада, гр. Дюрен, Германия, гр. Швайнгфурт, Германия, гр. Крайова, Румъния, както и много други). Към това се прибавят и участията ѝ като солистка в „Реквием“ на Моцарт, „Месия“ от Хендел, както и участията на Нинова като камерен изпълнител и презентатор на нова българска музика.

Освен тази впечатляваща цифрова характеристика на седемнайсетгодишната (от придобиване на длъжността „доцент“) творческа дейност, бих искал да обърна внимание на възторжените рецензии от различни музикални издания за част от изявите ѝ. Това включва отзиви на немски, румънски, а на български, рецензиите включват не само собствените творчески успехи на Нинова-певицата, но и на нейната педагогическа дейност („Диригентът Константин Илиевски за изява на Иванка Нинова и нейния клас) при това от музикант от истинска световна класа какъвто е Константин Илиевски.

Искам да подчертая, че творческото амплоа на Иванка Нинова обхваща сериозен стил и жанров диапазон, изискващ задълбочени познания в областта на вокалната оперна, ораториална и камерна музика. Изявите ѝ са съчетание на редки сценични качества, които малко изпълнители (не само певци) в днешно време притежават.

Много убедително доц. д-р Нинова представя своята справка, която има качествата на хабилитационен труд. Изредените по-горе роли в спектакли, солистични изяви и др. се фокусират от самата нея в кратък анализ на избраните от нея четири сериозни творчески постижения, с които тя кандидатства за академичната длъжност професор. Методично и в развитие тя изтъква особеностите на всяка една от ролите, трудностите, през които трябва да се мине, за да се преодолеят технически и интерпретационно и нейната ЛИЧНА роля в представянето на тези роли по световните сцени. Амнерис из оп. „Аида“ от Дж. Верди, Сантуца из оп. „Селска чест“ от Пиетро Маскани, Сузуки из оп. „Мадам Бъттерфлай“ от Дж. Пучини органично се съчетават с българския шедьовър на Любомир Пипков- „Янините девет братя“. Като се има предвид колко рядко се представя тази опера на българска сцена, тънкият анализ на Нинова, съчетан със спомена за работата ѝ с режисьора Пламен Карталов оставят важна следа за бъдещите български певици, които ще се впълтят в неособено популярната роля на майката от творбата на Пипков.

Академичната длъжност „професор“ в Националната музикална академия изисква особено внимание към педагогическите качества на кандидатите, особено в тези, които са СПЕЦИАЛНОСТ, както е с класическото пеене. Доц. д-р Нинова представя още една огромна дейност по същия обратен ред (от нови към по-стари изяви) на своите студенти, за която думата впечатлява е твърде слаба. Освен на сцената на НМА, следват изяви с Видинска филхармония, с частни инструментални и вокални формации, на сцените на зала на БАН, НАТФИЗ, РКИЦ, НЧ „Акад. Андрей Стоянов“, Държавна опера- Варна, Симфониета София в ОКИ Надежда, диригент Свилен Симеонов, Музикален театър -гр. София и още, още...

За да бъде педагогическата дейност на доц. д-р Нинова още по-ясна и убедителна, тя прибавя и списък с най-изявените свои завършили студенти, повечето от които са солисти в европейски оперни театри и развиват успешно своята кариера у нас и в чужбина. За периода 2001-2018 искам да отбележа някои от тях- Росен Кръстев – бас, Михаил Михайлов – тенор, Доротея Доротеева – сопран, Стефани Кръстева – сопран и др.

Към тази всеотдайна работа на певицата трябва да се добавят и майсторски класове и уъркшопове у нас и в Македония и Южна Корея. С това обхватът на нейната педагогическа дейност се разширява и в други

континенти, като участниците в тези педагогически форуми съставляват също част от дългия списък на нейните възпитаници.

Бих искал да прибавя към краткия същностен анализ на творческата дейност на певицата и допълнителни количествени измерения, които са включени в нейната автобиография:

Гастролирала с успех в Италия, Франция, Швейцария, Австрия, Германия, Испания, Румъния, САЩ, Япония, Ирландия, Малта, Канада, Северна Корея, Южна Корея, Молдова. Участвала в множество концерти, оперни спектакли и фестивали в България - градовете Русе, Пловдив, Варна, Стара Загора, Плевен, Видин, Враца, Разград, София, като съм солирала на следните симфонични оркестри:

- *Софийска филхармония*
- *Симфоничен оркестър на БНР*
- *Симфониета София*
- *Филхармониите в Русе, Плевен, Пловдив, Враца, Видин, Стара*

Загора и др.

Партнира на ярки оперни имена като: Анна Томова-Синтова, Гена Димитрова, Мария Биешу, Валери Попова, Стефка Евстатиева, Тициана Дукасти, Памела Кученич, Берта Гранадос, Никола Николов, Никола Гюзелев, Димитър Петков, Бернд Вайкал, Калуди Калудов, Еторе Нова и други.

Диригентите, под чиято палка е пяла:

Оливар фон Дохнани, Серджо Озава, Джорджо Крочи, Йон Янку, Йоханес Фелзенщайн, Джозеф Вела, Ералдо Салмиери, Вадим Мюнстер, Кенхиро Кобаяши, Паскал Верот, Борис Хинчев, Руслан Райчев, Иван Маринов, Недялко Недялков, Емил Табаков, Георги Димитров, Михаил Ангелов, Найдено Тодоров, Милен Начев, Цанко Делибозов, Драгомир Ненов, Методи Матакиев, Валери Вачев, Константин Илиевски, Григор Паликаров и други.

Всеобхватната творческа дейност на доц. д-р Иванка Нинова не би била напълно отбелязана, ако не споменем издадената от нея като автор книга- Димитър Попов- живот и дело. София: Издателство на НМА, 2018. ISBN 978-954-92438-3-3. На базата на защитения си докторат, певицата редактира своя текст и издава книга с по-достъпен за широкия читателски кръг, който представя личността на Димитър Попов.

Ограниченията, които поставят изискванията за становище не позволяват по-обширно анализиране на подобна впечатляваща дейност на

музикант от най-висок качествен порядък като Иванка Нинова. Единственото, което мога да направя като нейн колега и артист, който също споделя сцената като част от своя артистичен живот е да се присъединя към възторга на нейната публика и нейните възпитаници и да отбележа, че на базата на всичко казано по-горе, **УБЕДЕНО** предлагам на уважаемото научно жури да присъди академичната длъжност **ПРОФЕСОР** на Иванка Любенова Нинова.

5 януари 2019г.

Проф. д-р Ростислав Йовчев